

Bruxelles, 29 ianuarie 2018
(OR. en)

XT 21004/18
ADD 1 REV 2

BXT 5

NOTĂ

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Delegațiile
Subiect:	ANEXĂ la DECIZIA CONSILIULUI de completare a Deciziei Consiliului din 22 mai 2017 de autorizare a deschiderii negocierilor în vederea încheierii unui acord cu Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de stabilire a condițiilor de retragere a acestui stat din Uniunea Europeană - Directive de negociere suplimentare privind negocierea unui acord cu Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de stabilire a condițiilor de retragere a acestui stat din Uniunea Europeană

Directive de negociere suplimentare privind negocierea unui acord cu Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de stabilire a condițiilor de retragere a acestui stat din Uniunea Europeană

1. În conformitate cu orientările Consiliului European din 29 aprilie 2017 și cu directivele de negociere ale Consiliului din 22 mai 2017, prima etapă a negocierilor s-a axat pe drepturile cetățenilor, pe decontul financiar, pe aspectele legate de insula Irlanda, pe alte aspecte legate de separare și pe guvernanța Acordului de retragere.
2. Luând act de progresele înregistrate până în prezent, la 20 octombrie 2017, Consiliul European a solicitat continuarea lucrărilor în vederea consolidării convergenței la care s-a ajuns și a continuării negocierilor, pentru a se putea trece la a doua etapă a negocierilor cât mai curând posibil. Prin urmare, Consiliul European a invitat Consiliul ca, împreună cu negociatorul Uniunii, să lanseze discuții interne pregătitoare, inclusiv privind un posibil regim tranzitoriu.
3. Pe baza:
 - recomandării formulate în Comunicarea Comisiei privind stadiul progreselor înregistrate în cadrul negocierilor cu Regatul Unit în temeiul articolului 50 din Tratatul privind Uniunea Europeană, din 8 decembrie 2017¹, și a

¹ COM(2017) 784 final.

- Raportului comun al negociatorilor Uniunii Europene și ai Guvernului Regatului Unit privind progresele înregistrate în timpul primei etape a negocierilor purtate în temeiul articolului 50 din TUE privind retragerea ordonată a Regatului Unit din Uniunea Europeană, din 8 decembrie 2017, pe care se bazează recomandarea Comisiei,

la 15 decembrie 2017, Consiliul European a salutat progresele înregistrate în timpul primei etape a negocierilor și a decis că acestea sunt suficiente pentru a se trece la a doua etapă, referitoare la tranziție și la cadrul viitoarei relații.

4. Consiliul European a precizat în mod clar și faptul că negocierile din a doua etapă ar putea înainta numai atât timp cât toate angajamentele asumate în prima etapă sunt respectate pe deplin și transpuse fidel în termeni juridici cât mai curând posibil. În a doua etapă a negocierilor ar trebui, de asemenea, să se ajungă la o înțelegere de ansamblu privind cadrul viitoarei relații a Uniunii cu Regatul Unit. În acest scop, Consiliul European a decis că va adopta orientări suplimentare privind acest cadru în martie 2018 și a solicitat clarificări suplimentare asupra poziției Regatului Unit privind cadrul viitoarei relații.
5. Prezentul set de directive de negociere completează primul set de directive de negociere, adoptat la 22 mai 2017. Orientările Consiliului European din 29 aprilie 2017, precum și principiile generale și dispozițiile procedurale referitoare la desfășurarea negocierilor stabilite în directivele de negociere ale Consiliului din 22 mai 2017 continuă să se aplice în întregime în această etapă a negocierilor, inclusiv în ceea ce privește domeniul de aplicare teritorial al Acordului de retragere, cuprinzând dispozițiile sale referitoare la regimul tranzitoriu, și al viitorului cadru; prin urmare, prezentele directive de negociere ar trebui, ca și primul set de directive de negociere, să respecte pe deplin punctele 4 și 24 din orientările Consiliului European din 29 aprilie 2017, în special în ceea ce privește Gibraltarul.
6. În a doua etapă a negocierilor, având în vedere circumstanțele unice și natura specifică a aspectelor legate de insula Irlanda, lucrările privind măsurile detaliate necesare pentru a pune în aplicare principiile și angajamentele prevăzute în Raportul comun ar trebui să continue în cadrul unei componente distincte.

7. Întrucât regimul aplicabil relațiilor dintre Uniune și zonele de suveranitate din Cipru va continua să fie definit în contextul statutului Republicii Cipru de membru al Uniunii, pe durata negocierilor ar trebui stabilit un regim adecvat, după caz, pentru realizarea obiectivelor prevăzute în Protocolul nr. 3 la Actul de aderare a Republicii Cipru la Uniune².

I. ASPECTE LEGATE DE RETRAGEREA ORDONATĂ A REGATULUI UNIT DIN UNIUNEA EUROPEANĂ

8. În conformitate cu orientările Consiliului European din 15 decembrie 2017 și cu directivele de negociere anexate la Decizia Consiliului din 22 mai 2017, astfel cum au fost completate de prezentele directive de negociere, este necesar să se încheie lucrările legate de toate chestiunile referitoare la retragere, inclusiv cele nesoluționate încă în prima etapă. Acestea includ – fără a se limita la – chestiuni precum guvernanța Acordului de retragere, drepturile de proprietate intelectuală, procedurile de achiziții publice în curs, aspecte vamale necesare pentru o retragere ordonată din Uniune, protecția datelor cu caracter personal și utilizarea informațiilor obținute sau prelucrate înainte de data retragerii.
9. De asemenea, ar fi necesar ca negocierile din a doua etapă să transpună în termeni juridici clari și fără echivoc rezultatele negocierilor, inclusiv cele obținute în prima etapă, care ar trebui, după caz, să fie adaptate având în vedere existența regimului tranzitoriu menționat mai jos. În special, dispozițiile din partea Acordului de retragere referitoare la drepturile cetățenilor ar trebui să se aplice de la sfârșitul perioadei de tranziție. „Data specificată” menționată la punctul 8 din Raportul comun ar trebui, prin urmare, să fie definită ca data sfârșitului perioadei de tranziție.

² Act privind condițiile de aderare a Republicii Ceha, Republicii Estonia, Republicii Cipru, Republicii Letonia, Republicii Lituania, Republicii Ungare, Republicii Malta, Republicii Polone, Republicii Slovenia și Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene - Protocolul nr. 3 privind zonele de suveranitate ale Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Cipru, JO L 236, 23.9.2003, p. 940-944.

II. REGIMUL TRANZITORIU

10. Orientările Consiliului European din 29 aprilie 2017 stabilesc principiile fundamentale generale care se aplică oricărui acord cu Regatul Unit, precum și oricărui regim tranzitoriu:
- orice acord va trebui să se bazeze pe un echilibru între drepturi și obligații și să asigure condiții de concurență echitabile;
 - păstrarea integrității pieței unice exclude participarea bazată pe o abordare sectorială;
 - un stat care nu este membru al Uniunii, care nu se supune aceluiași obligații ca un membru, nu poate avea aceleași drepturi și nu se poate bucura de aceleași beneficii ca un membru;
 - cele patru libertăți ale pieței unice sunt indivizibile și nu se pot alege doar elementele convenabile;
 - Uniunea își va păstra autonomia în ceea ce privește procesul său decizional, precum și rolul Curții de Justiție a Uniunii Europene. Conform orientărilor Consiliului European din 15 decembrie 2017, acest fapt se referă în special la competența Curții de Justiție a Uniunii Europene.
11. În plus față de aceste principii fundamentale, orientările Consiliului European din 29 aprilie 2017 stabilesc condiții specifice aplicabile oricărui posibil regim tranzitoriu. În măsura necesară și juridic posibilă, negocierile pot, de asemenea, să vizeze stabilirea unui regim tranzitoriu care este în interesul Uniunii și, după caz, să ofere pasaje către cadrul previzibil al viitoarei relații din perspectiva progreselor înregistrate. Astfel cum este reiterat în orientările Consiliului European din 15 decembrie 2017, orice astfel de regim tranzitoriu trebuie să fie clar definit și limitat cu precizie ca durată. De asemenea, acesta trebuie să facă obiectul unor mecanisme eficace de asigurare a aplicării dispozițiilor.

12. Prezentele directive de negociere suplimentare se bazează pe principiile și condițiile stabilite în orientările Consiliului European din 15 decembrie 2017 și dezvoltă în continuare aceste principii și condiții.
13. În conformitate cu aceste orientări, care specifică în mod suplimentar și dezvoltă principiile fundamentale prevăzute în orientările Consiliului European din 29 aprilie 2017, orice regim tranzitoriu prevăzut în Acordul de retragere ar trebui să acopere întreg acquis-ul Uniunii, inclusiv aspectele legate de Euratom. În pofida punctului 18 din prezentele directive de negociere, acquis-ul Uniunii ar trebui să se aplice Regatului Unit și în Regatul Unit ca și când ar fi un stat membru. Orice modificare adusă acquis-ului Uniunii ar trebui să se aplice în mod automat Regatului Unit și în Regatul Unit în perioada de tranziție. Pentru actele adoptate în spațiul de libertate, securitate și justiție care au caracter obligatoriu pentru Regatul Unit înainte de retragerea sa, articolul 4a din Protocolul (nr. 21) și articolul 5 din Protocolul (nr. 19) anexate la tratate, care permit Regatului Unit să nu participe la un act de modificare a unei măsuri care are deja caracter obligatoriu pentru Regatul Unit, ar trebui să continue să se aplice în perioada de tranziție, inclusiv posibilitatea ca Uniunea să stabilească faptul că această neparticipare ar face măsura relevantă inoperabilă și, prin urmare, că măsura ar trebui să înceteze să se aplice Regatului Unit. Cu toate acestea, Regatul Unit ar trebui să nu mai fie autorizat să participe la alte măsuri în acest spațiu decât cele de modificare, de înlocuire a actelor existente sus-menționate sau care au la bază aceste acte.
14. În perioada de tranziție, dreptul Uniunii care face obiectul acestui regim tranzitoriu ar trebui să producă în Regatul Unit aceleași efecte juridice ca cele pe care le produce pe teritoriul statelor membre ale Uniunii. Aceasta înseamnă, în special, că efectul direct și supremația dreptului Uniunii ar trebui menținute.
15. În perioada de tranziție și în conformitate cu orientările Consiliului European din 29 aprilie 2017, Regatul Unit ar trebui să aibă în continuare obligațiile care decurg din acordurile încheiate de Uniune sau de statele membre acționând în numele Uniunii sau de Uniune și statele sale membre acționând în comun, deși Regatul Unit nu ar trebui să mai participe totuși la vreun organism instituit de acordurile respective.

16. În conformitate cu orientările Consiliului European din 15 decembrie 2017, orice regim tranzitoriu impune participarea în continuare a Regatului Unit la uniunea vamală și la piața unică (cu toate cele patru libertăți) pe parcursul tranziției. Regatul Unit ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a păstra integritatea pieței unice și a uniunii vamale. Regatul Unit ar trebui să continue să respecte politica comercială a Uniunii. De asemenea, ar trebui, în special, să se asigure că autoritățile sale vamale continuă să acționeze în conformitate cu misiunea autorităților vamale din UE, inclusiv prin colectarea de taxe prevăzute de Tariful vamal comun și prin efectuarea tuturor verificărilor necesare în temeiul dreptului Uniunii la frontieră în raport cu alte țări terțe. În perioada de tranziție, Regatul Unit nu își poate asuma obligații în temeiul acordurilor internaționale încheiate în nume propriu în domeniile de competență ale dreptului Uniunii, cu excepția situației în care Uniunea autorizează acest lucru.
17. În conformitate cu orientările Consiliului European din 29 aprilie 2017 și cu primul set de directive de negociere din 22 mai 2017, orice prelungire limitată în timp a acquis-ului Uniunii necesită aplicarea instrumentelor și a structurilor existente ale Uniunii referitoare la reglementare, buget, supraveghere, chestiuni judiciare și asigurarea aplicării dispozițiilor, inclusiv competența Curții de Justiție a Uniunii Europene.
18. În ceea ce privește aplicarea acquis-ului Uniunii în cazul Regatului Unit, Acordul de retragere ar trebui, prin urmare, ca, în perioada de tranziție, să mențină competențele depline ale instituțiilor (în special competența deplină a Curții de Justiție a Uniunii Europene), organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii în relația cu Regatul Unit și în ceea ce privește persoanele fizice sau juridice din Regatul Unit. În special, instituțiile, organele și agențiile Uniunii ar trebui să desfășoare toate procedurile de supraveghere și control prevăzute de dreptul Uniunii. Cu toate acestea, în conformitate cu orientările Consiliului European din 15 decembrie 2017, Regatul Unit nu va mai participa la instituțiile Uniunii, nu va mai numi ori alege membri ai acestora și nu va mai participa la procesul decizional sau la guvernarea organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii.

19. În perioada de tranziție, ca regulă generală, Regatul Unit nu va participa la reuniuni ale comitetelor menționate la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011³ sau ale grupurilor de experți ale Comisiei și ale altor entități similare sau ale agențiilor, oficiilor sau organelor în care sunt reprezentate statele membre. În mod excepțional, de la caz la caz, Regatul Unit ar putea fi invitat să participe, fără drept de vot, la astfel de reuniuni cu condiția ca:
- discuția să se refere la acte individuale care urmează să se adreseze Regatului Unit sau persoanelor fizice ori juridice din Regatul Unit sau
 - prezența Regatului Unit să fie necesară și în interesul Uniunii, în special pentru punerea în aplicare eficace a acquis-ului Uniunii în perioada de tranziție.
20. Acordul de retragere ar trebui să prevadă condițiile precise și cadrul clar în care această prezență excepțională ar trebui să fie permisă.
21. Consultări specifice ar trebui, de asemenea, să fie prevăzute în ceea ce privește stabilirea posibilităților de pescuit (capturile totale admisibile) în perioada de tranziție, cu respectarea deplină a acquis-ului Uniunii.
22. Perioada de tranziție ar trebui să se aplice de la data intrării în vigoare a Acordului de retragere și data-limită a acestei perioade ar trebui să fie 31 decembrie 2020.

³ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie, JO L 55, 28.2.2011, p. 13-18.